

לְקָזָה אֶל־יִהוּדָה

ב-๗

(קהלת ז: ז): "זַנְמָן הַפְּפַשׁ לֹא

חַפְלָא" (קהלת ג: ז) — מִשְׁלֵל לְמַתָּה גַּדְבָּר דָּמָה? לְעִירָנוּ
שְׁפֵשָׂא בַּת מְלָכִים. אָם בְּנֵיא לְהָכָל מִה שְׁבָעָלִים — אֲזַם
חַשְׁבָּקִים לְהָכָל, שְׁהִיא בַּת מֶלֶךְ: בְּהָנְפָשָׁה, אֶלְוָה הַפְּנִימִים
לְהָכָל מִשְׁעָצִים עָלָם אִינְם כְּלָלָם לְהָכָל, לְפָה? שְׁהִיא טַן
[הַעֲלִילִינִים!]

סְנִיאָל

הַעֲרָג עַל־אַפְּקִים
בֵּין נְפָשִׁי הַעֲרָג אֶלְיךָ
אַלְהָבָבָן הַלְּמָדָם

ר'': (ב) סְנִיאָל הַעֲרָג עַל־אַפְּקִים בְּטַבְ�.
ר' מג טען מ' קָל מְלָל בְּנֵיא אֵל פְּנֵי סְנִיאָל תְּקֵק
לְמִבְּגָבָב בְּנֵוּוּלִים, אַלְפְּנֵק מְשֻׁבָּצָם. אָמֵן לְתַקְבִּישׁ כְּלָלָם חַלְמָם
מְפַלָּס נְכִימָה וְתַכְמִיטָה מְלָאָמָה מְלָאָמָה סְסִמְבָּסִמְתָּה מְלָאָמָה
קְמַמְבָּס מְלָאָמָה וְמְלָאָמָה וְמְלָאָמָה מְלָאָמָה נְמַמָּה וְמְמַמָּה קְמַמְבָּס
פְּסִיבָּס וְמְסִיבָּס, וְסִיבָּס מְלָאָמָה וְסִיבָּס מְלָאָמָה וְסִיבָּס מְלָאָמָה
בְּסִיל הַעֲרָג, כְּלָמָבָב בְּנֵיא תְּלֵבָב, וְסִיבָּס תְּבֵבָב מְלָאָמָה וְסִיבָּס
מְלָאָמָה כְּלָמָבָב, וְסִיבָּס מְלָאָמָה וְסִיבָּס מְלָאָמָה כְּלָמָבָב
לְסִיבָּס וְלְסִיבָּס.

א. צָמָאן לְאַל חַי

אי-אפשר למג'ה מעמד מבוסס לרוח ב'יאם באיד' האלהי. הידיעת ההרגשה
הדרמיון והחפות התבוננות הפנימיות והחיצונית שלהם. ככל מוקדים את בני-האדם
שיינוי אל-ההרים זוכה. או ימצאו את מלואם. או יחוות השות' והמנית את הדעת. אם
מפע' פחות' מוגולה זו יבקש לו גורם הר' הוא מיד טרוף' בספינה המטורפת בים.
כלים סוערים מתגרדים זה לה' ידריכתו תמיד מנוחה מג'ל אל גל יוטל ולא יעד
למעט את אור-החיי לאיה משך-זמן, עד שבקרבו ידעה שכבר מזא' בנות. אבל לא
יארכו הימים. הרוח יחלץ מסוגרותיו והטרוף' הקלי' יחל את פעלו בכל מקום.

מקום מנוחתנו הוא רק באלהים.

אבל האלהים הלא למלחה המציגות אשר יוכל להכנס בקרובנו ממנה
אייה רגש ורעיון הזה, וכל מה שהוא למלחה מכל דגש ורעיון בנו הוא לערכינו אין
ופס ובאיין ואפס לא תוכל הדעת לבנות. על-כן ימצא אול-פְּרִידָב' תלמיד-חכמים
ביבשי-אל-ההרים יגעים ויעיפים ברוחה. בשחשמה הומה לאור היותר בהיר איינה
מסתפקת באותו האור הנצאת מהצד גם במושגים היותר טובים. לא באותו אוד'
הממצא מהאהמת אפילו בלמודדים היותר ברורים. ולא בתיפוי — אפילו בחווונות
היותר מפוזרים. או מחולל העולם בעיניה: היא כל-כך מתרחבת בקרבתה. עד
שהעולם כולו עם כל גשמיותו ורוחניתו גם יחד. עט נל' גילוחו החמורים והרווחניים.
נדמה לה לבו-עלתה ואיריו בעשה לה מהנק. הם מבקשים מה שהוא למפלת מכם.
מה שהוא לעומתם אין. ולהפוך אין ליש אין יכולת גם ברצון לזרות. על בן יהלש
לפעמים בח הרצון ובכל עזיזיהם באנשיהם אשר דריש אל-ההרים היא מגותם הפנימיות.
אריך להראות את הדרך איך נכנים אל הטרקלין — דרך השער. השער
הוא האלהות המתגללה בעולם, בעולם בכל יפו והדרו, בכל רוח ונשמה, בכל חי
ו-נפש. בכל צמח ופרח, בכל גוי וממלכה, בים וגלוין, בספררי' שחק ובתורת
המאורות, בברושים בכל עיה, ברעינות כל כופר, בדמינוות כל משורר ובהגינות
כל חוץ. בהרגשת כל מרגיש ובסערת גבורה של כל גבור.

האלות הפלינה, שאנו משתוקקים לתגיא' אליה, להבלע בקרבתה, להאכנה
אל אוריה, ואין לנו יכולם לבוא למותה זו של מלוי תשוקנה יורדת היא בעצמה
בשבילנו אל העולם ובתוכה, ואנו מושאים אותה ומחוננים באבתה. מושאים מרגע
ושלום במנוחתה.

זהו לתקורת ברוך הוא שומר לו את השם, רצוי - אבל לא בטלתו
מוך ה' / נזקן : מודה / אמי לפניו פלך סר וקדים
שחנוך כי נשתי בחקלה, רבה אמןך.

ברכות השחר

אלקי נשמה שנותה כי טהורה היא אתה בראשת אטה
יצקה אתה נפקחה כי ואטה משפורה בקרבי ואטה עתיד לשלת
מפני ולפניך ביבש תמיד לבא. כל זמן שנטשמה בקרבי מודה
אני לפניה ויה אלקי ואלקי אבוני רבון כל הפעשים אדון כל
נשות : ברוך אתה יהונת מהזיר נשמות לזרים מתים :

אלקי. לפי מנהנו ומנגנו הרמה קהילות נטמה "אלקי נשמה" לביכת אשר
יצור, שבסופה מכר הקשר בין הנשמה ובין הגוף (ודם על טוד או"ח). וכך אותה ה
הטעם מזור ברכבת "אלקי נשמה" אינה פוחתת בברוך. מכל מקום מביא "אלקי
נשמה" לאדם התקין משנתו את הדיעת על מהות נשמותו הסתורוג. התכונה
החשובה ביותר של הנשמה היא: "טהורה הא". טהרתו לא נטומה בחטא
שאלוי החדבך בה. היא מהות מוכשרת לקבל כל דבר טהור, טוב, חדש, מושרי
ואלקי. זהינו, לא למשל, לפי חכמתה שהייתה, חילפה ונגמota, אלא כמו שהקב"ה
נטמה פעיה בכל אחד מאננו. ה' האחד, הטהור והקדוש הוא יתפרק בראה
ויציה תפחה בנו, ובכך יש לנו אף חלק מלאה מפעל. הוא יתפרק משמו
בקורבו, כל זמן שרצית בך, ונטלה אליו במננו, בשעה שהוא ישד בעינין,
ומחזירה בנו לעתיד לך. מחר גיטא הנשמה היא בכך מטבחה ישוטה שונה
בHALT מהגוף ופומdot בני עצמה. ומאזך גוף נשמה, ע"פ שתם יופרד
בשעת הפטירה, בכל זאת הם ישות משלבת לעובדה ה' משותפת ברגע השבוחה
ה'. רצין זה עשוי לצורך אצל תשומת לב להפלות גם גשמיותו התיישנית
עליה. טהרתו וקדושתה מוסרית למען הנצחית.

חיילו אלין